

Patent císařský, daný dne 24. dubna 1859,

pro veškerou říši, vyjímajíc království Lombardsko-Benátské, Dalmatsko a Hranici vojenskou,
jímžto se vydává nový zákon obecní.

(V Zák. říš. č. XIV., vyd. a rozesl. dne 27. dubna r. 1859, č. 58).

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvatský, Slavonský, Haličský, Vladimírský a Illirský, král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajinský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmenský, Piačenzský a Quastallský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradištský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lužický a Istrianský; hrabě Hohenembský, Feldkirchenský, Bregencký, Sonnenberský; pán Terstský, Katorský a na Slovinském krajišti; velkovojevoda vojvodství Srbského atd. atd.

aby pravidla o zřízení záležitostí obecních, patentem Naším, daným dne 31. prosince 1851 vyměřená, k vykonání přišla, měli jsme za dobré, po slyšení ministrů Našich a po vyslyšení Naší rady říšské, vydati přiložený zákon obecní pro veškerou říši Naši, vyjímajíc království Lombardsko-Benátské, Dalmatsko a Hranici vojenskou.

Při tom jest úmysl náš, když se bude zákon tento ve skutek uváděti, aby se měl zřetel náležitý ke zvláštním okolnostem a potřebám jedné každé země, a aby se obcím, všude dostalo takového zřízení, kterýmž by se napomáhalo jejich snažení, by blaho obecné prospívalo a vůbec společné jejich prospěchy se vzdělávaly, a dosáhlo se účelů veřejných, obcím svěřených. K tomu konci vidí se Nám v příčině provedení tohoto zákona naříditi takto: